

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535§ 3 kpk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 listopada 2012 r.,

sprawy R. P.

skazanego z art. 158 § 1 kk i art. 162 § 1 kk

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 1 marca 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 16 czerwca 2011 r.,

postanowił:

- 1. oddała kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciąża skazanego R. P. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 1 marca 2012 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 16 czerwca 2011 r., którym R. P. skazany został za przestępstwa zakwalifikowane z art. 158 § 1 kk i art. 162 § 1 kk na karę łączną jednego roku pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść R. P. wniósł jego obrońca i, zarzucając naruszenie: 1) art. 452 § 2 kpk poprzez przeprowadzenie przez Sąd odwoławczy szeregu dowodów i uzupełnianie przewodu sądowego kilkakrotnie, 2) art. 94 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez niewskazanie na jakie okoliczności Sąd odwoławczy dopuścił dowód ze szkicu mieszkania, dostarczonego przez spółdzielnię mieszkaniową, 3) art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 157 kpk, art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 458 kpk oraz art. 410 kpk poprzez uzyskanie jedynie planu – szkicu lokalu spółdzielczego i pominięcie kwestii

usytuowania mebli w tym lokalu, 4) art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 458 kpk, art. 170 §1 pkt 2 i 5 kpk oraz art. 410 kpk poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońców o ponowne dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z eksperymentu procesowego na okoliczność rozkładu pomieszczeń i mebli w lokalu wraz z możliwością oceny pola widzenia dużego pokoju z małego pokoju, 5) art. 410 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk poprzez powoływanie się przez Sąd na okoliczność nie ujawnioną w toku rozprawy tj. na zapis płyty DVD z przeprowadzonym eksperymentem procesowym, 6) art. 6 kpk, art. 433 § 1 kpk, art. 434 § 1 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk poprzez poczynienie się przez Sąd odwoławczy nowych ustaleń faktycznych na niekorzyść R. P., 7) art. 174 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk poprzez zastąpienie dowodu z zeznań świadka treścią notatek urzędowych, 8) art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 458 kpk poprzez wadliwy sposób dochodzenia do nowych, niekorzystnych dla R. P. czynionych w postępowaniu odwoławczym ustaleń faktycznych, 9) art. 433 § 2 kpk, art. 457 § 3 kpk poprzez brak rozważenia wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji, 10) art. 7 kpk w zw. z art. 433 § 2 kpk i art. 457 § 3 kpk poprzez zaakceptowanie przez Sąd Okręgowy dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, 11) art. 6 kpk w zw. z art. 156 §§ 1 i 2 kpk polegające na braku sporządzenia i wydania obrońcy do dnia wniesienia kasacji kopii rejestracji cyfrowej przebiegu eksperymentu procesowego na nośniku DVD, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej R. P. i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator Prokuratury Okręgowej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast skazany R. P. obciążony kosztami sądowym postępowania kasacyjnego na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk.

Przed wszystkim należy zwrócić uwagę na to, że liczne zarzuty tej kasacji są ze sobą ściśle powiązane, co dotyczy także zarzutów 1) do 8), a to pozwala odnieść się do nich łącznie.

W ramach tych zarzutów obrońca kwestionuje prawidłowość czynności procesowych Sądu odwoławczego, zwłaszcza jeżeli chodzi o zakres czynności zmierzających do uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków i dowodu z planu – szkicu lokalu mieszkalnego. W żadnym z tych wypadków nie można podzielić poglądu autora kasacji, że w ten sposób doszło do naruszenia przepisu art. 452 § 2 kpk. Zeznania świadka K. B. nic istotnego do sprawy nie wniosły (k-967v t. V), a dowodu z zeznań świadka W. G. nie można było przeprowadzić, natomiast odczytując notatkę urzędową Sąd nie zastąpił zeznań tego świadka (k-966, t. V). W pełni w zgodzie z unormowaniem art. 452 § 2 kpk, wobec braku możliwości wykonania szkicu mieszkania przez Policję, Sąd odwoławczy zwrócił się o udostępnienie planu – szkicu tego lokalu do spółdzielni mieszkaniowej (k-969, t. V). Jeżeli chodzi natomiast o eksperyment procesowy, to został on przeprowadzony i to z udziałem obrońcy (k-733 oraz 763 i nast., t. IV) i dowód ten został zaliczony do materiału dowodowego (k-860, t. V). W takiej sytuacji nie można mówić o ograniczeniu prawa do obrony. Z kolei niewskazanie przez Sąd w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu okoliczności, które miały być udowodnione, choć stanowiło naruszenie prawa procesowego, to jednak nie takie, które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Również oczywiście bezzasadne są zarzuty 9) i 10), naruszenia art. 433 § 2 kpk i art. 457 § 3 kk, oraz art. 7 kpk w związku tymi dwoma przepisami, a także art. 424 kpk, o czym przekonuje staranna lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego, który z dużą szczegółowością i wnikliwością odniósł się do wszystkich zarzutów apelacji obrońcy, w tym rozważył kwestię różnic w wyglądzie osób okazywanych (s. 12 i 13 uzasadnienia), a także ocenił wartość procesową wszystkich dowodów wraz z tymi przeprowadzonymi na rozprawie odwoławczej, również tych obciążających R. P., w tym okoliczności wynikające z ustalenia rozstawienia mebli w mieszkaniu (s. 15 uzasadnienia).

Nie można również podzielić poglądu sformułowanego w akapicie po zarzucie 10) *petitum* kasacji, stanowiącego, w istocie, zarzut 11), gdyż obrońca uczestniczył w eksperymencie procesowym, natomiast autor kasacji miał dostęp do protokołu tej czynności procesowej i do planu – szkicu lokalu mieszkalnego.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

